*ומי פירות אין מחמיצין אמר ריש לקיש אומר היה רבי יוסי הגלילי מנחת נסכים מגבלה במים וכשרה לחם הפנים מדת יבש היא ושמעינא ליה *לר' עקיבא דאמר מדת יבש לא נתקדשה שלח ח] *(רבי ראובן) משמיה דרבי יוחנן כך היא הצעה של משנה ואיפוך אשר תקריבו לרבות לחם הפנים לחימוץ דברי רבי יוסי הגלילי ר' עקיבא אומר לרבות מנחת נסכים לחימוץ ואזדא ר' יוחנן לטעמיה דאמר ר' יוחנן רבי יוסי הגלילי ואחד מתלמידי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד ומנו רבי יאשיה דתניא °וימשחם ויקדש אותם רבי יאשיה אומר מדת הלח נמשח בין מבפנים בין מבחוץ מדת יבש ג] נמשחו מבפנים ואין נמשחו מבחוץ רבי יונתן אומר מדת הלח ג] נמשחו מבפנים ואין נמשחו מבחוץ מדות יבש לא נמשחו כל עיקר תדע לך שהרי אין מקדשות דכתיב °ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה' אימתי הן לה' לאחר שנאפה במאי קא מיפלגי באותם רבי יאשיה סבר אותם למעוטי מדת יבש בחוץ ור' יונתן סבר מדת יבש חול הוא ולא אצטריך קרא למעוטי כי איצטריך קרא למעוטי מדת לח מבחוץ לימא נמי ר' עקיבא ואחד מתלמידי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד ומנו רבי יונתן משום דלא שוו במדת לח להדדי. א"ל רב פפא לאביי ד] והא איכא ביסא דלח הוא א"ל כגון ס] שלש על גבי קטבליא אי הכי דקאמר ליה רבי יונתן *תדע לך שהרי אינה מקדשת לימא ליה כגון דכיילא בעשרון דחול הכי השתא בשלמא ביסא לא כתב רחמנא דלעביד ביסא למילש ביה, כי לש לה על גבי קטבליא לית לן בה, אלא עשרון כיון דאמר רחמנא עביד עשרון וכייל ביה, שביק עשרון דקודש וכייל בעשרון דחול! *תנו רבנן °מנין למעלה מבשר חטאת ומבשר אשם ומבשר קדשי ז] הקדשים ומקדשים קלים וממותר העומר וממותר שתי הלחם ומלחם הפנים ומשירי מנחות שהוא בלא תעשה ת"ל °כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' כל שהוא ממנו לאישים הרי הוא בבל תקטירו ושתי הלחם ולחם הפנים יש מהן לאישים והתניא *יצאו שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהם לאישים אמר רב ששת אין מגופו לאישים, איתמר המעלה מבולם על גבי הכבש רבי יוחנן אמר חייב ר' אלעזר אמר פטור ר' יוחנן אמר חייב דתניא °המזבח אין לי אלא מזבח, כבש מנין תלמוד לומר °ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח ור' אלעזר אמר פטור מ"ט דאמר קרא °שאור ודבש קרבן ראשית תקריבו אותם אותם הוא דרבי לך כבש כמזבח אבל מידי אחרינא לא

ורבי

ומי פירות אין מחמיצין · ולית ליה מגבלה במים וכשרה ומנחת כהנים וכהן משיח נמי איתרבאי מיניה והני משום פלוגתייהו נקט : וקפריך מנחת נסכים מי ח] הויא חימוץ הא מי פירות הן · דבשמן ס] עבלה דהא יש לה ג' לוגין לעשרון דבשלמא שאר חימוץ מנחות שאין שמנן

תורה אור

מרובה [א]כו' טחנין בהן מים הלכך י] איתסר בהן חימוץ אבל בהא מאי חימוץ איכא : **מגבלה במים** · הלכך אית בהו חימוץ : **מדת יבש היא** · דלא היו טחנין יא] (בביסא שהיא) כלי שרת אלא בעשרון כשמודדין, ועשרון מדת יבש הוא : **ושמעינן לרבי עקיבא כו'** · בפ' ב' מדות (לקמן דף צ:) וכיון דלאו קדושה היא עד שיסדרנה בשלחן אמאי עבר עליה ולקמן פריך הא מדת לח היא [נ] (נמי שהרי יב] נטע) בביסא כשלשה ומשני ליה לקמן : **שלח רבין ודאי כך שנאה המשנה** · כדאמרן : **אבל אפיך לה** משום דהאי פירכא : **ואזדא ר' יוחנן לטעמיה** · דמוקי הך דלחם יג] כר' יוסי אלמא לר' יוסי מדת יבש נתקדשה לטעמיה כו' : **וימשחם ויקדש אותם** · אכלי מזבח קאי (א) דכלים הם : **מדת הלח** · הין ותלי הין וסלהו איידך דמפרש בפ' ב' מדות (לקמן דף פז:) : **תדע לך** · דלא נמשחה שהרי אינה יד] מקדשת מה שבתוכה (ב) עד לאחר שנאפו, דתטר מקדשו, דתטר היה בעזרה אבל מעיקרא לא קדשינהו עשרון שנמדדו בו ורבי יאשיה דריש בכורים לה' אקודם אפייה קאי : (ג) **אותם בפנים** של כלי משמע טו] : **ולימא נמי ר' יוחנן ר"ע ור' יונתן אמרו דבר אחד** · דהא תרווייהו אית להו מדת יבש לא נתקדשה : **משום דלא שוו** · ר"ע ור' יונתן במדת לח כי הדדי דרבי יונתן אמר מדת לח בפנים ולא בחוץ ור"ע סבר בין מבפנים בין מבחוץ טז] נתקדשה בפ' שתי מדות (לקמן דף צ.) : **והאיכא ביסא** יז] · (ד) כלי שרת : **קטבליא** · טבלא (ה) : **לימא ליה** · רבי יאשיה הכי דלא נתקדשה עד יח] אפייה : **כגון דכיילא בעשרון דחול** · כי היכי דמשתניא גבי לישה : **עשרון** · כתיב בתורה ועשרון סלת : **קדשי קדשים** · כגון זבחי שלמי צבור דהן כבשי עצרת : **מותר העומר** · שירים יט] שנותרו מן הקומץ : **כל שממנו לאישים** · כל שעלה כבר ממנו למזבח ומבשר קרבנות כבר עלו חלב וכליות, ומן המנחות כבר עלה הקומץ, ומשתי הלחם כבר עלו חלבי כבשי עצרת הבאין עמהן וכגופן דמו ומלחם הפנים בזיכי לבונה : **יצאו** שתי הלחם ולחם הפנים : מדין הגשה לקמן בהאי פירקין (דף סא·): **אין מגופו לאישים** · הלכך לענין הגשה לא דמו לשאר מנחות שמנופן לאישים אבל לענין הקטרה, שירים נינהו דכבשים ובזיכין מתירין אותן : **מבולם** · מאחד מאלה : **חייב** · כאילו העלהו על המזבח : כ] (מזבח) **ואל המזבח לא יעלו** · דכתיב לא תקטירו ממנו אשה : **אותם** · ב' [נ] הלחם כא] מן

שאור

ומי פירות אין מחמיצין · פירשתי בריש פירקין (דף נג: ד"ה אין) : **ושמעינן** ליה לר"ע דאמר מדת יבש לא נתקדשה · לקמן בפ' שתי מדות (דף צ.) וא"ת דלמא ס"ל מטר מקדש דהיינו משקרמו פניה ומדיין יכול לבא לידי חימוץ ונראה לדקדק מתוך כך דמשקרמו פניו תו לא אתי לידי חימוץ ונפקא מינה למצות של פסח ובסוף פ"ק דשבת (דף יט:) משמע דמההיא שמעתא תשיב אפייה גמורה דאמר התם ולא חררה על גבי גחלים אלא כדי שיקרמו פניה ושמא זו היא שיעור כמאכל בן דרוסאי ופלוגתא היא בקרימת פנים התם. אי הוי בתחתון או בעליון וי"ל דמשמע הכא דאי מדת יבש נתקדשה קדשי לחם הפנים משנמדד בו סולת בעשרון ולא משמע בשום דוכתא דליקדוש אלא או בתנור או על השולחן לקמן בפרק שתי הלחם (דף נה:) דקאמר ושניהם מקרא אחד דרשו והוא דרך חול כו' ובפרק ב' דמעילה (דף ט·) תנן גבי לחם הפנים קרמו בתנור הוכשרו ליפסל וגבי מנחות קתני קדשו בכלי : **רבי** יאשי' סבר אותם למעוטי מדת יבש מבחוץ · ולהכי ממעט מאותם מדת יבש טפי ממדת לח דוימשחם גבי כלי המזבח כתיב שהן מדת לח כך פירש בקונט' ומשמע שהיה בהן ריבוי משיחה יותר ממדת יבש וא"ת ההוא סוגיא דבריש פ"ב דשבועות (דף טו·) דדרשינן אותם במשיחה ולא לדורות במשיחה אלא בעבודה כמאן לא כר' יונתן ולא כר' יאשיה וי"ל דאתיא כר' עקיבא דאית ליה מדת לח במשיחה בפנים ובחוץ כדמוכח במתניתין ולקמן בפרק שתי מדות (דף צ·) וסבירא ליה מדת יבש חול היא א"כ לא איצטריך אותם אלא למימרא דלדורות בעבודה : **אין** לי אלא מזבח כבש מנין · הכא מרבינן קרא לרבויי כבש כמזבח וכן בסוף המזבח מקדש (זבחים דף פז·) דתניא כל הנוגע במזבח יקדש אין לי אלא מזבח כבש מנין ת"ל את המזבח והא דדריש בזבחים בשילהי קדשי קדשים (דף סד:) על קיר המזבח ולא על קיר הכבש לאו דמיותר קרא למעוטי אלא כיון דכתיב מזבח דווקא משמע כדקאמר נמי ולא קיר ההיכל ולא קיר האולם ותימה דתנן בפ"ב דזבחים (דף כו·) נתנן על הכבש פסול ואמרי' בגמרא *אמר שמואל פסול בשר אבל בעלים נתכפרו דאמר קרא ואני נתתיו לכם על המזבח כיון שהגיע דם למזבח נתכפרו בעלים אלמא בלא יתורא דקרא חשבינא כבש כמזבח ונראה לפרש דשמואל לא קאי אכתש על גבי הכבש [אלא] אאידך קאי דתנן התם שלא כנגד היסוד נתן את העליונין למטה ואת העליונין למטה ועל זה קאמר אלמא קסבר שלא במקומן כמקומן דמי ועל כרחין שמואל לאו אכולהו מתניתין קאי דניתנין בפנים שנתנן בחוץ לכו"ע לאו כמקומן דמי כדמוכח בפ' כל הפסולין (זבחים דף לו·) בסופו דפריך וליפלוג רבי יהודה בניתאן בחוץ בפנים ובפנים בחוץ פירוש דהני שלא במקומן הן ובפ"ב דזבחים (דף כו: ד"ה אמר) הארכתי: **כבש** מנין· לר"י דאמר בזבחים בפ' קדשי קדשים (ד' נט·) דרצפת עזרה נתקדשה כמזבח הוה מצי למיפרך קרקע עזרה מנין אלא משום דאיירי נמי הכא בהא מועד ושילה וטב וגבעון או נמי אפילו לרבי יהודה הא דקדיש שלמה רצפה לכשרין קודש ולא לפסולין *תדע דהא אין עולין לכתחילה :

ורבי

מגבלה במים עם השמן וכשרה : ושמענא ליה לר' עקיבא דאמר בפרק שתי מדות של יבש דאמר מדת יבש לא נתקדשה כל עיקר והיאך ליחייב עלה משום חימוץ הא מדת [יבש] היא דאין בהן שמן : ואזדא ר' יוחנן לטעמא דר' יוסי הגלילי סבירא ליה כר' יאשיה דמדת יבש נמשח מבפנים הלכך מרבי לחם הפנים לחימוץ : לימא נמי לר' יוחנן ר' עקיבא דאמר מדת יבש לא נתקדשה ור' יונתן אמרו דבר אחד · לא אמרו דבר אחד משום דלא שוו במדת לח להדדי דאילו ר' עקיבא · קאמר בפרק שתי מדות דמדת לח נמשחו בין מבפנים ובין מבחוץ : והא איכא ביסא דלחה היא : [אמר ליה רב פפא לאביי] אמרת משום הכי לא מרבי ר' עקיבא לחם הפני' לחימוץ משום דמדת יבש היא ולא מיקדשה ליה והא איכא ביסא כלי שרת שלש בה המנחות דלחה היא שעשויה לתגיה בה מים לגבלה ומקדשה ליה וליחייב עלה משום חימוץ : כי קאמר רבי עקיבא דלא מיחייב אלחם הפנים משום חימוץ כגון שלשה על גבי קטבליא · עור יבש · ולא בביסא : אי הכי כיון דאמר מש"ה לא איקדשה כגון שלשה ע"ג קטבלא [הא] דקא"ל ר' יונתן לר' יאשיה תדע לך שלא נמשחו שהרי אינן מקדשות : לימא ליה ר' יאשיה משום הכי אינן מקדשות כגון (דליכא) דכיילה בעשרון דחולין שלא מדד הסולת בעשרון הקודש אלא דחול והן מדד בעשרון בקודש בהקדש : הכי השתא בשלמא ביסא משום הכי יכול לגבלה ע"ג קטבליא דלא אמר רחמנא עביד בביסא ולא במקום אחר דלא מצינו ביסא כתובה בתורה : מנין למעלה מבשר חטאת וכו' והקטיר דבר הנאכל לכהנים : תלמוד יכול למימר כל שאור וכל דבש לא תקטירו אשה לה', "ממנו" למה לי אלא לומר לך כל שממנו לאישים, שיריו הרי הן בבל תקטירו : אינן מנופן לאישים · אבל הבא עמהן יש ממנו לאישים מאי ניהו מכבשים הבאים עם הלחם אימורין למזבח ושני בזיכי לבונה הבאין עם לחם הפנים למזבח : המעלה מכולן על גבי הכבש · בלא הקטרה : אותם שאור ודבש הוא דרבי לך כבש כמזבח מואל המזבח לרבות הכבש :

ויקרא ב׳ י״ב
קרבן ראשית תקריבו אותם לה׳ ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח
*בפסוק כתוב לריח ניחוח

גליון הש"ס

תוס' ד"ה כבש כו' תדע דהא אין עולין לכתחלה · עי' זבחים דף סג ע"א תוספות ד"ה כבש:

לד א מיי' פ"א מהלכות כלי המקדש הל' יט:
לה ב ג מיי' פ"ה מהל' איסורי מזבח הל"ד ופסק כרבי אלעזר וע"ש בכ"מ:

[פסחים לה: ע.]

נוסח

שיטה מקובצת

א] שלח רבין תיבות ר' ראובן נמחק : ב] נמשח מבפנים ולא נמשח : ג] הלח נמשח מבפנים ולא נמשח : ד] והא איכא ביסא · וא"ת לעיל מאי קשיא ליה הא שמעינן לרבי עקיבא מדת יבש לא נתקדשה לימא בשלשה בביסא וי"ל דלא הוי פליג ר' יוסי הגלילי אבל רש"י כתב לעיל [ולקמן פריך] הא מדת לחה היא וכפי שיטתו דכתב לעיל דמאן דמרבה לחם הפנים פליג אמנחת נסכים שייך לאקשויי לעיל נמי שפיר והא איכא ביסא דלחה היא ולא פליגי ר' יוסי הגלילי ור' עקיבא אלא במנחת נסכים · תו"ח : ה] כגון שלשה : ו] לא אמר תיבות כתב נמחק : ז] קדשי קדשים אות ה' נמחק : ח] הוי בה חימוץ : ט] דבשמן נבללה : י] הלכך אית בהו חימוץ : יא] בשום כלי שרת : יב] שהרי נתנן אותה בביסא כשלשה : יג] דלחם הפנים : יד] מקודשת מה שבתוכה תוס"ד ואח"כ מה"ד לאחר שנאפו : טו] כלי משמע דהיינו תוכו תוס"ד ואח"כ מה"ד מבחוץ סאחוריו : טז] מבחוץ נמשחו בפרק : יז] ביסא' שנילושו בה שתי הלחם דלחה היא והכי אמרי' לעיל דאינה קדושה עד לאחר אפיה תיבות כלי שרת ליש : יח] עד לאחר אפיה : יט] שירים שנותרו : כ] מה"ד ואל תיבות מזבח נמחק : כא] הלחם והבכורים תיבות מן ליש :

נוסח

ויקרא ב׳ י״א
כל המנחה אשר תקריבו לה׳ לא תעשה חמץ כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה׳

נוסח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וימשחם וכו' קאי דכלים הם: (ב) ד"ה תדע וכו' מה שבתוכה אלא לאחר : (ג) ד"ה אותם אותם בפנים: (ד) ד"ה והאיכא ביסא כלי שלשין בו סס"ד: (ה) ד"ה קטבליא עור ולא נקרא כלי שרת סס"ד :

הגהות צ"ק [illegible]